

Parasha 13 Brit Hadashah

[Ap. Gj Kapittel 3](#)

[Ap. Gj Kapittel 5](#)

[Ap. Gj Kapittel 7](#)

[Ap. Gj Kapittel 22](#)

[Ap. Gj Kapittel 24](#)

[Matteus kapittel 22](#)

[Markus kapittel 12](#)

[Lukas kapittel 20](#)

[Hebreerne kapittel 11](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 3

¹² Da Shimån (Kefa/Peter) så det, vendte han seg til folket og sa: Israelittiske menn, hvorfor er dere så forundret over dette? Eller hvorfor stirrer dere slik på oss, som om det var i vår egen kraft eller Elåhimsfrykt vi hadde fått denne mannen til å gå? ¹³ Avrahams, Yitzchaks og Yaakovs Elåhim, våre fedres Elåhim, har herliggjort sin Tjener Yeshua, Han som dere overga og fornektet overfor Pilatus, som var fast bestemt på at han ville løslate Ham. ¹⁴ Men dere fornektet Den Hellige og Rettferdige, og ba om at en morder måtte bli frigitt for dere. ¹⁵ Og Livets Fyrste drepte dere, Han som Elåhim oppreiste fra de døde og som vi er vitner om.

[Til toppen](#)

Kapittel 5

²⁷ Og da de hadde hentet dem, stilte de dem foran Rådet. Og øverstepresten spurte dem ²⁸ og sa: «Ga ikke vi dere streng ordre om at dere ikke skulle undervise i Dette Navnet? Og se, dere har fylt Jerusalem med deres lære, og dere har til hensikt å føre Denne Mannens blod over oss!»

²⁹ Men Shimån (Kefa/Peter) og de andre apostlene (shlichim) svarte og sa: «Vi skal lyde Elåhim mer enn mennesker. ³⁰ Våre fedres Elåhim oppreiste Yeshua, Ham som dere drepte ved å henge Ham på et tre. ³¹ Ham har Elåhim opphøyet ved sin høyre hånd til å være Fyrste og Frelser, for å gi Israel omvendelse og tilgivelse for syndene. ³² Og vi er Hans vitner om alt dette som har hendt, og det er også Ruach haKådesh (Den Hellige Ånd), som Elåhim har gitt til dem som lyder Ham.»

[Til toppen](#)

Kapittel 7

¹⁷ Men da det nærmet seg tiden for det løftet som Elåhim hadde sverget til Avraham, vokste folket og ble stort i Egypt, ¹⁸ helt til en annen konge sto fram, en som ikke kjente Josef. ¹⁹ Denne mannen behandlet vårt folk svikefullt, undertrykte våre forfedre og fikk dem til å sette ut de nyfødte barna, slik at de ikke skulle leve opp.

²⁰ På denne tiden ble Moshe født, og han var til behag for Elåhim. Og han ble oppfostret i sin fars hus i tre måneder. ²¹ Men etter at han var satt ut, tok paråhs datter ham opp og fostret ham opp som sin egen sønn. ²² Og Moshe ble opplært i all egypternes visdom, og ble mektig i ord og gjerninger.

²³ Da han var førti år gammel, ble det lagt på hans hjerte å besøke sine brødre, Israels barn.

²⁴ Og da han så en av dem lide urett, forsvarte han ham og hevnet ham som ble undertrykt, og han slo egypteren i hjel. ²⁵ Han tenkte nemlig at hans brødre skulle forstå at Elåhim ville gi dem frelse ved hans hånd, men de forsto ikke det. ²⁶ Og den neste dagen så han dem slåss. Og han prøvde å forlike dem ved å si: «Menn, dere er brødre. Hvorfor gjør dere urett mot hverandre?» ²⁷ Men han som gjorde urett mot sin neste, skjøv ham vekk og sa: «Hvem gjorde deg til hersker og dommer over oss?» ²⁸ Du vil vel ikke drepe meg, slik du drepte egypteren i går?» ²⁹ På grunn av dette svaret flyktet Moshe og ble boende som fremmed i landet Midjan, der han fikk to sønner.

³⁰ Og da førti år var gått, åpenbarte Herren YHVHs Budbærer seg for ham i flammende ild i en tornebusk. Det var i ørkenen ved Sinaifjellet. ³¹ Da Moshe så den, undret han seg over synet. Og da han gikk nærmere for å se, kom Herren YHVHs røst til ham, ³² som sa: «Jeg er dine fedres Elåhim, Avrahams Elåhim, Yitzchaks Elåhim og Yaakovs Elåhim.» Og Moshe skalv og våget ikke å se på. ³³ Og Herren YHVH sa til ham: «Ta sandalene av dine føtter, for stedet der du står, er hellig jord. ³⁴ Jeg har sannelig sett undertrykkelsen av Mitt folk som er i Egypt. Jeg har hørt deres klage og er kommet for å utfri dem. Og kom nå, Jeg vil sende deg til Egypt.»

³⁵ Denne Moshe som de forkastet da de sa: «Hvem har gjort deg til høvding og dommer?», er den som Elåhim sendte til å være både høvding og befrier ved den Budbærerens hånd som åpenbarte seg for ham i tornebusken. ³⁶ Moshe førte dem ut etter at han hadde gjort under og tegn i landet Egypt, i Rødehavet og i ørkenen i førti år.

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹² En som het Khanan-Yah, en Guds fryktig mann som levde etter Torahen (lovene), som hadde godt vitnesbyrd blant alle jødene som bodde der, ¹³ kom så til meg. Og han sto der hos meg og sa til meg: «Bror Saul, motta synet ditt!» Og i samme stund så jeg opp på ham. ¹⁴ Så sa han: «Våre fedres Elåhim har utvalgt deg, for at du skal kjenne Hans vilje og se Den Rettferdige og høre røsten fra Hans munn. ¹⁵ For du skal være Hans vitne for alle mennesker om det du har sett og hørt. ¹⁶ Og nå, hva venter du på? Stå opp og bli døpt og få vasket bort syndene dine, idet du påkaller Hans navn.»

[Til toppen](#)

Kapittel 24

¹⁴ Men dette bekjenner jeg for deg, at etter den Veien som de kaller en sekt, tjener jeg mine fedres Elåhim på den måten at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene. ¹⁵ Jeg har det håp til Elåhim, som også disse selv venter på, at det skal finne sted en oppstandelse av de døde, både av de rettferdige og de urettferdige. ¹⁶ Siden det er slik, legger jeg selv alltid vinn på å ha en uskadd samvittighet overfor Elåhim og mennesker.

[Til toppen](#)

Matteus

Kapittel 22

²³ Samme dag kom saddukeere til Ham – det er de som sier at det ikke er noen oppstandelse – og de spurte Ham ²⁴ og sa: «Mester, Moshe sa at om en mann dør uten å ha barn, skal hans bror gifte seg med hans kone og slik gi sin bror en etterkommer. ²⁵ Nå var det sju brødre hos oss. Den første døde etter at han hadde giftet seg. Han hadde ikke barn, og etterlot derfor sin kone til sin bror. ²⁶ På samme måte var det også med den andre og den tredje, helt til den sjuende. ²⁷ Sist av alle døde også kvinnen. ²⁸ Hvem av de sju skal hun da være kone til i oppstandelsen? For de hadde jo alle hatt henne.»

²⁹ Yeshua svarte og sa til dem: «Dere farer vill fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Elåhims kraft. ³⁰ For i oppstandelsen verken gifter de seg eller blir giftet bort, men de er som Elåhims engler i Himmelen. ³¹ Men når det gjelder de dødes oppstandelse, har dere ikke lest det som er sagt dere av Elåhim, når Han sier: ³² «Jeg er Avrahams Elåhim, Yitzchaks Elåhim og Yaakovs Elåhim.» Elåhim er ikke de dødes Elåhim, men de levendes.»

³³ Og da folkemengden hørte dette, ble de meget forundret over Hans lære.

⁴¹ Mens fariseerne var samlet, spurte Yeshua dem ⁴² og sa: «Hva mener dere om Messias? Hvem er Han Sønn av?» De svarer Ham: «Av David.» ⁴³ Han sier til dem: «Hvordan kan da David i Ånden kalle Ham Herre YHVH når han sier: ⁴⁴ «Herren YHVH sa til min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter».

⁴⁵ Hvis da David kaller Ham Herre YHVH, hvordan kan Han da være hans sønn?

⁴⁶ Og ingen var i stand til å svare Ham med et ord. Fra den dagen var det heller ingen som våget å spørre Ham mer.

[Til toppen](#)

Markus

Kapittel 12

¹⁸ Noen av saddukeerne – de som sier at det ikke er noen oppstandelse – kom så til Ham. Og de spurte Ham og sa: ¹⁹ «Mester, Moshe har foreskrevet oss at om en manns bror dør og etterlater seg kone, men ikke etterlater seg barn, da skal hans bror ta hans kone og skaffe etterkommere for sin bror. ²⁰ Nå var det sju brødre. Den første tok seg en kone, og da han døde, hadde han ingen barn. ²¹ Og den andre tok henne, og han døde. Heller ikke han

hadde barn. Og slik var det også med den tredje. ²² Slik hadde alle sju brødrene henne som ektefelle uten å få barn. Sist av alle døde også kvinnen. ²³ I oppstandelsen, når de oppstår, hvem av dem skal hun så tilhøre? For alle sju har vært gift med henne.»

²⁴ Yeshua svarte og sa til dem: «Er det ikke derfor dere farer vill, fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Elåhims kraft? ²⁵ For når de står opp fra de døde, verken gifter de seg eller blir giftet bort, men de er som englene, de som er i Himmelen. ²⁶ Men når det gjelder de døde, at de oppstår, har dere ikke lest i Moseboken, om tornebusken, hvordan Elåhim talte til ham og sa: «Jeg er Avrahams Elåhim, Yitzchaks Elåhim og Yaakovs Elåhim?»

²⁷ Elåhim er ikke de dødes Elåhim, men de levendes Elåhim. Dere farer jo fullstendig vill.»

³⁵ Så tok Yeshua til orde og sa mens Han underviste i templet: «Hvordan kan de skriftlærde si at Messias er Davids Sønn?

³⁶ For David selv sa i Ruach haKådesh (Den Hellige Ånd): «YHVH sa til min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter.» ³⁷ David selv kaller ham jo for Herre. Hvordan kan Han da være hans Sønn?» Og den store folkeskaren hørte gjerne på Ham.

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 20

²⁷ Deretter kom noen av saddukeerne til Ham – det er de som forneker at det er noen oppstandelse – og de spurte Ham: ²⁸ «Mester, Moshe har foreskrevet oss at hvis en manns bror dør og broren har en kone og han dør barnløs, da skal hans bror gifte seg med enken og gi sin bror etterkommere. ²⁹ Nå var det sju brødre. Den første tok seg en kone og døde uten barn. ³⁰ Og den andre tok henne til kone, og også han døde barnløs. ³¹ Så tok den tredje henne, og på samme måte gjorde alle sju. Men de etterlot seg ingen barn da de døde. ³² Sist av alle døde kvinnen også. ³³ Hvem blir hun kone til i oppstandelsen? Alle sju hadde henne jo som kone.»

³⁴ Yeshua svarte og sa til dem: «Denne tidsalders barn gifter seg og blir gitt til ekte. ³⁵ Men de som er holdt verdige til å få del i den kommende verden og i oppstandelsen fra de døde, verken gifter seg eller blir giftet bort. ³⁶ De kan heller ikke dø mer, for de er lik englene og er Elåhims barn, siden de er oppstandelsens barn.

³⁷ Men også Moshe har vist i avsnittet om den brennende busken at de døde blir reist opp, da han kalte Herren YHVH for Avrahams Elåhim, Isaks Elåhim og Jakobs Elåhim. ³⁸ For Elåhim er ikke de dødes Elåhim, men de levendes, for de alle lever for Ham.»

³⁹ Da svarte noen av de skriftlærde og sa: «Mester, Du har talt godt.» ⁴⁰ Men etter det våget de ikke å spørre Ham om noe mer. ⁴¹ Han sa til dem: «Hvordan kan de si at Messias er Davids Sønn? ⁴² Nå sier David selv i Salmenes bok: Herren YHVH sa til Min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, ⁴³ til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter.

⁴⁴ David kaller Ham altså Herre. Hvordan kan Han da være hans Sønn?»

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 11

²³ Ved tro ble Moshe gjemt av sine foreldre i tre måneder etter at han var født, fordi de så at han var et vakkert barn. Og de fryktet ikke kongens befaling. ²⁴ Ved tro nektet Moshe da han var blitt stor, å kalles sønn av paråhs datter. ²⁵ Han valgte heller å lide ondt sammen med Elåhims folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden. ²⁶ Han holdt Messias vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt. For han så fram til lønnen.

[Til toppen](#)